॥६३॥ मयाजीर्णस्यमुक्तस्येतिशेषः ॥६४ ॥ प्रधर्षयितुं हिंसितुं ॥ ६५ ॥ चक्षुषा चक्षुर्वीक्षणेन अनलकल्पेनाग्नितुल्येन ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥अ

सतदाभाषमाणंतुभ्रातरंविप्रघातिनं॥ अब्रवीत्प्रहसन्धीमानगस्त्योमुनिसत्तमः॥ ६३॥ कुतोनिष्क्रमितुंशक्तिर्मयाजीर्णस्यरक्षसः
भ्रातुस्तुमेषरूपस्यगतस्ययमसादनं॥६४॥ अथतस्यवचःश्रुत्वाभ्रातुर्निधनसंश्रितं॥प्रधर्षयितुमारेभेमुनिंक्रोधान्निशाचरः॥६५॥
सोभ्यद्रवद्विजेंद्रंतंमुनिनादीप्ततेजसा॥ चक्षुषानलकल्पेननिर्दग्धोनिधनंगतः ॥ ६६॥ तस्यायमाश्रमोभ्रातुस्तटाकवनशोभितः॥
विप्रानुकंपयायेनकर्मेदंदुष्करंकृतं॥६७॥ एवंकथयमानस्यतस्यसौमित्रिणासह॥ रामस्यास्तंगतःसूर्यःसंध्याकालोभ्यवर्तत॥६८
उपास्यपश्चिमांसंध्यांसहभ्रात्रायथाविधि॥ प्रविवेशाश्रमपदंतमृषिंचाभ्यवादयत्॥६९॥ सम्यक्प्रतिगृहीतस्तुमुनिनातेनराघवः॥
न्यवसत्तांनिशामेकांप्राश्यमूलफलानिच॥ ७० ॥तस्यांरात्र्यांव्यतीतायामुदितेरविमंडले ॥ भ्रातरंतमगस्त्यस्यआमंत्रयतराघवः
॥ ७१ ॥ अभिवादयेत्वांभगवन्सुखमस्म्युषितोनिशां॥ आमंत्रयेत्वांगच्छामिगुरुंतेद्रष्टुमग्रजं॥ ७२॥ गम्यतामितितेनोक्तोजगा
मरघुनंदनः॥ यथोद्दिष्टेनमार्गेणवनंतच्चावलोकयन्॥ ७३ ॥ नीवारान्पनसान्सालान्वंजुलांस्तिनिशांस्तथा॥ चिरिबिल्वान्मधूकांश्च
बिल्वानथचतिंदुकान्॥ ७४॥ पुष्पितान्पुष्पिताग्राभिर्लताभिरुपशोभितान्॥ ददर्शरामःशतशस्तत्रकांतारपादपान् ॥ ७५॥ हस्तिह
स्तैर्विमृदितान्वानरैरुपशोभितान्॥ मत्तैःशकुनिसंघैश्चशतशःप्रतिनादितान्॥ ७६॥

भिवादयेत्वेति पादे नवाक्षरत्वमार्षं ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ नीवा

राजलकदंबाः ॥ वंजुलोऽशोकः ॥ तिनिशोघवः ॥ चिरिबिल्वोनक्तमालः ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥